

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กมล สุคประเสริฐ. ความหมายของการประเมินผล. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๐.
- กรีสุธา พิณสมพงษ์. " การศึกษาความเข้าใจเรื่องการบริหารโรงเรียนของครูใหญ่ ในโรงเรียนเทศบาลนครกรุงเทพ." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๘. (อัครสำเนา).
- กฤษณา ชำยง. " ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลนคร- กรุงเทพ เกี่ยวกับงานวิชาการ." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชา ประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘. (อัครสำเนา).
- เกรียง เอี่ยมสกุล, " ชาญครูใหญ่ให้เป็นนักบริหารที่ดี, " วิทยาคาร, ๕ (กรกฎาคม, ๒๕๑๒), ๑๖.
- จันทรจ สุทธาพันธ์. " บทบาทของหัวหน้าฝ่ายวิชาการของสถาบันฝึกหัดครู. " วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย, ๒๕๐๘. (อัครสำเนา).
- ณอม มากะจันทร์. ทฤษฎีการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๘.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. " การศึกษาความเข้าใจการบริหารโรงเรียนของครูใหญ่ในระดับ ประถมศึกษา. " วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหาร- การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๐. (อัครสำเนา).
- พนัส หันนาคินทร์, การประเมินผลการศึกษาและการปรับปรุงการเรียนการสอน. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.

ยงใจ พันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. " เทคนิคการพัฒนาครูให้ก้าวหน้าทางวิชาการ, " วารสาร-
ครูศาสตร์, ๔ (เมษายน, ๒๕๑๕), ๓.

ภิญโญ สาร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

วิชาการ, กรม. " หลักบริหารการศึกษา, " วารสารการวิจัยทางการศึกษา.
๒ (พฤษภาคม, ๒๕๑๗), ๑ -๔.

ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช ๒๕๐๓. พระนคร :
กรุงเทพการพิมพ์, ๒๕๐๓.

สาโรช บัวศรี. แนวคิดคิดในการบริหารการศึกษา. พระนคร : มงคลการพิมพ์,
๒๕๐๔.

สุจริต เพ็ชรชอบ. " ครูใหญ่กับการนิเทศการศึกษา, " วารสารการศึกษาแห่งชาติ,
๑ (กรกฎาคม, ๒๕๑๕), ๔.

สุกใจ เหลาสุนทร. หลักบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ. ชนบุรี : โรงพิมพ์สิ่งศักดิ์,
๒๕๑๕.

สุมิตร กุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. " วิเคราะห์หลักสูตรประถมศึกษา, " วิทยาสาร, ๔ (มีนาคม,
๒๕๑๕), ๕๑.

บรรณานุกรม (เพิ่มเติม)

กมล สมเวีเชียร. ประชาธิปไตยกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

ทม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. ประมวลข้อคิดทางการศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๕.

ถวน สมปรีดา. วิธีสอนวิชาต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : อักษรสมัย, ๒๕๑๕.

ละเมียด ลิมอักษร. หลักการสอนในชั้นประถม. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๕.

วณิช บรรจง. วิชาการศึกษาหลักการสอน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๑๖.

สมบุญ วรรณภพ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

สีปพนท์ เกตุทัต. การปฏิบัติการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๗.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

Adam, Harold P. and Dicky, Frank G, Basic Principles of Supervision. New York : American Company, 1953.

Doll, Ronald C. Curriculum Development. Boston: Allyn and Bacon, Inc., 1964.

Dressel, Paul L. and Mayheu, Lewis B. General Education Exploration in Evaluation. Washington. D.C.: American Council on Education, 1954.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : Mc-Graw Hill Book Company, Inc., 1945.

Justman, Joseph. Improving Instruction Through Supervision. New York : McMillan Company, 1952.

Kneller, George F. Foundations of Foundation. New York : John Willey & Son, Inc., 1971.

Linval, C.M. Testing and Evaluation : An Introduction. New York: Harcourt, Brace & World Inc., 1961.

Neagley, Ross L. and Evan Dean N. Handbook for Effective. New Jersey: Prentice - Hall Inc., 1967.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

กะแบบรวมสูงสุดถึงต่ำสุดตามวุฒิ ประสบการณ์การเป็นครูใหญ่ อายุราชการ และ
อายุจริง

ลำดับที่	กะแบบ	วุฒิ	เคยเป็นครูใหญ่มาแล้ว (ปี)	อายุราชการ	อายุจริง
๑	๖๔	ก.ศบ.	๒	๑๕	๓๓
๒	๖๓	ก.ศบ.	๓	๙	๒๙
๓	๖๓	ก.ศบ.	๒	๑๓	๓๙
๔	๖๑	พ.ม.	๑	๑๕	๓๕
๕	๖๑	พ.ม.	๑๒	๒๒	๔๑
๖	๖๑	พ.ม.	๑๒	๒๔	๔๔
๗	๖๑	พ.ม.	๒	๒๒	๔๔
๘	๖๐	ก.ศบ.	๓	๘	๒๙
๙	๖๐	พ.ม.	๗	๑๐	๓๐
๑๐	๖๐	ก.ศบ.	๑	๑๔	๓๕
๑๑	๕๙	พ.ม.	๑๓	๓๓	๕๐
๑๒	๕๙	ก.ศบ.	๒	๑๑	๓๔
๑๓	๕๙	ก.ศบ.	๔	๑๕	๓๑
๑๔	๕๙	ก.ศบ.	๑	๘	๓๕
๑๕	๕๘	พ.ป.	๒๕	๒๘	๔๘
๑๖	๕๘	พ.ป.	๑๙	๒๔	๔๘
๑๗	๕๘	ศ.ศบ.	๙	๑๖	๓๕
๑๘	๕๘	ก.ศบ.	๒	๙	๓๐
๑๙	๕๘	พ.ม.	๒	๑๐	๓๐

ลำดับที่	คะแนน	วุฒิ	เคยเป็นครูใหญ่มาแล้ว (ปี)	อายุราชการ	อายุจริง
๒๐	๕๘	พ.ม	๒๐	๒๔	๔๓
๒๑	๕๘	พ.ป	๒๑	๓๔	๕๔
๒๒	๕๗	พ.ม	๑๑	๑๓	๓๘
๒๓	๕๗	พ.ม	๒	๑๐	๓๐
๒๔	๕๗	ก.ศป.	๓	๑๓	๓๒
๒๕	๕๗	พ.ม	๙	๑๕	๓๖
๒๖	๕๗	ก.ศป.	๑๓	๑๖	๓๘
๒๗	๕๗	พ.ม	๘	๑๙	๓๘
๒๘	๕๗	พ.ม	๓	๑๑	๓๖
๒๙	๕๗	พ.ม	๒๐	๒๔	๔๕
๓๐	๕๗	พ.ม	๑๔	๓๖	๕๔
๓๑	๕๗	ก.ศป.	๖	๑๘	๔๐
๓๒	๕๖	พ.ม	๒	๑๒	๓๗
๓๓	๕๖	พ.ม	๑๒	๑๗	๓๙
๓๔	๕๖	พ.ม	๒๗	๒๗	๕๑
๓๕	๕๖	ไม่มี	๒๗	๓๕	๕๒
๓๖	๕๖	พ.ป	๓๗	๔๑	๕๘
๓๗	๕๖	พ.ป	๓๔	๓๕	๕๖
๓๘	๕๖	พ.ม	๑	๒๕	๔๔
๓๙	๕๖	พ.ม	๓๖	๓๘	๕๕
๔๐	๕๕	พ.ม	๖	๓๘	๕๑

ลำดับที่	คะแนน	วุฒิ	เคยเป็นครูใหญ่มาแล้ว (ปี)	อายุราชการ	อายุจริง
๕๑	๕๕	พ.ป	๓	๓๔	๕๔
๕๒	๕๕	พ.ม	๕	๑๐	๓๒
๕๓	๕๕	พ.ม	๒	๒๖	๔๖
๕๔	๕๕	ก.ศบ.	๓	๑๓	๓๖
๕๕	๕๕	ก.ศบ.	๔	๑๐	๒๙
๕๖	๕๔	พ.	๓๐	๓๘	๕๗
๕๗	๕๔	พ.ม	๙	๑๖	๓๘
๕๘	๕๔	พ.ป	๑๑	๑๗	๕๐
๕๙	๕๔	พ.ม	๓	๑๔	๓๗
๕๐	๕๔	พ.กศ.	๓	๒๘	๔๙
๕๑	๕๔	ไม่มี	๑๕	๓๕	๓๖
๕๒	๕๔	พ.ม	๑๔	๒๙	๔๙
๕๓	๕๔	พ.ม	๑๑	๒๖	๔๕
๕๔	๕๔	พ.ม	๑๙	๓๓	๕๒
๕๕	๕๔	ก.ศบ.	๕	๘	๓๔
๕๖	๕๓	พ.ม	๑๕	๒๒	๔๖
๕๗	๕๓	พ.ม	๒๒	๒๙	๔๔
๕๘	๕๓	พ.ม	๓	๒๙	๕๖
๕๙	๕๓	พ.ป	๓	๒๑	๔๐
๖๐	๕๓	พ.กศ.	๑๓	๒๓	๔๕
๖๑	๕๓	พ.ม	๒๐	๓๕	๕๒
๖๒	๕๓	พ.	๖	๒๙	๔๙

ลำดับที่	คะแนน	วุฒิ	เคยเป็นครูใหญ่มาแล้ว (ปี)	อายุราชการ	อายุจริง
๖๓	๕๓	พ.ป	๖	๓๓	๕๖
๖๔	๕๓	พ.	๔	๒๙	๔๙
๖๕	๕๓	พ.ม	๗	๓๔	๕๑
๖๖	๕๓	พ.ม	๔	๒๖	๔๕
๖๗	๕๒	พ.กศ.	๒	๓๓	๕๔
๖๘	๕๒	พ.ม	๒๒	๒๕	๔๙
๖๙	๕๒	พ.ม	๗	๑๗	๓๓
๗๐	๕๒	พ.ป	๓	๓๒	๕๐
๗๑	๕๒	พ.ม	๑๘	๒๕	๔๔
๗๒	๕๒	ไม่มี	๘	๓๓	๕๓
๗๓	๕๑	พ.ม	๙	๒๑	๓๙
๗๔	๕๑	ไม่มี	๒	๑๗	๔๒
๗๕	๕๑	ไม่มี	๑๐	๓๒	๕๑
๗๖	๕๑	พ.ป	๒๗	๒๘	๕๕
๗๗	๕๑	พ.ป	๑๘	๓๓	๔๙
๗๘	๕๑	พ.	๙	๓๓	๕๔
๗๙	๕๑	พ.ม	๔	๒๑	๕๑
๘๐	๕๑	พ.ม	๓	๒๑	๕๖
๘๑	๕๑	ก.ศ.ป.	๙	๑๗	๓๓
๘๒	๕๐	พ.ป	๑๙	๓๕	๕๖
๘๓	๕๐	พ.ม	๑๐	๑๑	๓๓
๘๔	๕๐	พ.ป	๗	๒๙	๔๙

ลำดับที่	คะแนน	วุฒิ	เคยเป็นครูใหญ่มาแล้ว (ปี)	อายุราชการ	อายุจริง
๘๕	๕๐	พ.ม	๑๒	๓๔	๕๔
๘๖	๕๐	พ.ป	๑	๑๕	๕๐
๘๗	๕๐	พ.ป	๓๘	๔๐	๕๘
๘๘	๕๙	พ.	๒๐	๓๖	๕๓
๘๙	๕๙	พ.ม	๕	๑๖	๓๖
๙๐	๕๙	พ.ม	๕	๑๐	๓๓
๙๑	๕๙	พ.	๑๐	๒๐	๔๐
๙๒	๕๙	พ.	๕	๓๕	๕๔
๙๓	๕๙	พ.	๓๔	๓๘	๕๗
๙๔	๕๘	พ.กค.	๑๒	๒๘	๕๘
๙๕	๕๘	พ.	๑๓	๓๗	๕๔
๙๖	๕๘	ป.	๑๑	๒๘	๕๐
๙๗	๕๘	พ.ป	๗	๓๑	๕๙
๙๘	๕๗	พ.	๑๑	๒๐	๕๕
๙๙	๕๗	พ.	๒๓	๓๘	๕๙
๑๐๐	๕๗	พ.	๕	๓๕	๕๖
๑๐๑	๕๗	พ.ม	๑๕	๒๔	๕๙
๑๐๒	๕๗	พ.กค.	๑๔	๓๖	๕๖
๑๐๓	๕๗	พ.	๒๘	๓๘	๕๘
๑๐๔	๕๗	พ.ม	๖	๑๗	๓๘
๑๐๕	๕๗	พ.ป	๑๓	๒๐	๕๓
๑๐๖	๕๖	พ.ป	๑๘	๓๗	๕๗

ลำดับที่	คะแนน	วุฒิ	เคยเป็นครูใหญ่มาแล้ว (ปี)	อายุราชการ	อายุจริง
๑๐๗	๔๖	พ.ป	๑๐	๓๖	๕๒
๑๐๘	๔๕	พ.	๔	๒๐	๔๓
๑๐๙	๔๔	พ.	๑๓	๑๖	๔๔
๑๑๐	๔๔	พ.	๑๑	๓๕	๕๙
๑๑๑	๔๓	พ. กศ	๑๑	๓๓	๕๐
๑๑๒	๔๓	พ.ป	๒๕	๒๘	๕๑
๑๑๓	๔๒	ไม่มี	๘	๓๔	๕๒
๑๑๔	๔๑	พ.	๓๗	๓๘	๕๘
๑๑๕	๔๐	พ.ป	๑๙	๓๕	๕๖
๑๑๖	๓๙	พ.ป	๑๘	๓๔	๕๓
๑๑๗	๓๗	ไม่มี	๑๔	๓๔	๕๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

โรงเรียนของท่านเปิดสอนตั้งแต่ชั้น..... ถึงชั้น.....
 มีจำนวนนักเรียน.....คน มีครูชาย..... คน ครูหญิง..... คน

วุฒิครูในโรงเรียน

วุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาหรือปริญญาอื่น ๆ คน
 วุฒิปริญญาทางการศึกษา ป.ม., พ.ม. หรือ ป.กศ.สูง..... คน
 วุฒิต่างทางการศึกษาค่ากว่า ป.ม. หรือ ป.กศ.สูง คน
 ไม่มีวุฒิทางการศึกษา คน

วุฒิของท่าน

วุฒิสถาบัน.....
 วุฒิต่างทางการศึกษา.....
 วุฒิต่อ.....
 อายุจริงของท่าน ปี
 อายุราชการ..... ปี
 ท่านเป็นครูใหญ่มาแล้ว.....ปี
 ท่านเคยเป็นผู้อำนวยการใหญ่.....ปี

ตอนที่ ๑

กรุณาอ่านข้อความต่อไปนี้อย่างละเอียดแต่ละข้อ ถ้าข้อความใดที่ท่านเห็น
ด้วย โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในวงเล็บตรงกับคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านไม่
เห็นด้วย โปรดเขียนเครื่องหมาย เช่นเดียวกันลงในวงเล็บที่ตรงกับคำว่า ไม่เห็นด้วย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
(.....)	(.....)	๑. การศึกษาคือการอบรมสั่งสอนให้ผูเรียนมีความรู้
สามารถอ่านออกเขียนได้และเข้าใจในวิชาที่เรียน
(.....)	(.....)	๒. " อนุรักษ์วัฒนธรรมเป็นยอดดี " เป็นจุดมุ่งหมาย
สำคัญประการหนึ่งของการศึกษาไทยในปัจจุบัน
(.....)	(.....)	๓. ความมุ่งหมายของการศึกษาแต่ละท้องถิ่นย่อมแตก
ต่างกัน
(.....)	(.....)	๔. รัฐมีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาให้พลเมือง
ทุกคนมีความสามารถเท่าเทียมกัน
(.....)	(.....)	๕. ความรู้สึกในเรื่องคุณค่าและสิ่งดีงามของสังคม
ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและสภาพถิ่น
ที่อยู่
(.....)	(.....)	๖. จริยศึกษาและพลศึกษา มีความสำคัญเท่าเทียมกัน
(.....)	(.....)	๗. การสอนวิชาชีพในชั้นประถมศึกษาตอนต้น มุ่งให้
เด็กมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้จริง ๆ
(.....)	(.....)	๘. ในการจัดการศึกษาภาคบังคับ รัฐจะเรียกเก็บค่า
ธรรมเนียมใด ๆ จากผู้เรียนไม่ได้
(.....)	(.....)	๙. บุคคลที่สำคัญที่สุดในโรงเรียนคือนักเรียน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
(.....)	(.....)	๑๐. ระเบียบวินัยเป็นอุปสรรคสำคัญในการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
(.....)	(.....)	๑๑. การสอนให้เด็กคิดเป็นมีความสำคัญมากกว่า การสอนให้ทำเป็น
(.....)	(.....)	๑๒. การสอนแต่ละครั้งควรวางจุดมุ่งหมายไว้กว้าง ๆ เพื่อความสะดวกในการวัดผล
(.....)	(.....)	๑๓. การสอนของครูจะสมบูรณ์ได้จะต้องให้เด็กได้รับทั้งความรู้และทักษะ
(.....)	(.....)	๑๔. วิชาใดที่สอนจนชำนาญแล้ว ไม่จำเป็นต้องเตรียมการสอนอีก
(.....)	(.....)	๑๕. การสอนที่ดีควรเริ่มต้นด้วยการตั้งปัญหาให้เด็กคิด
(.....)	(.....)	๑๖. ภาษาและคณิตศาสตร์ เป็นวิชาประเภททักษะ
(.....)	(.....)	๑๗. การสอนแบบสืบสวนสอบสวนใช้ได้เฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์
(.....)	(.....)	๑๘. วิชาศิลปศึกษามุ่งสอนให้เด็กนิยมความงามตามธรรมชาติ
(.....)	(.....)	๑๙. การสอนวิชาสุขศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ควรเน้นหลักการปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาวิชา
(.....)	(.....)	๒๐. ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนในวิชาภาษาไทย ควรสอนรวมกัน ไม่ควรแยกเป็นรายวิชา
(.....)	(.....)	๒๑. ข้อดีของการสอนแบบบรรยาย คือประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
(....)	(....)	๒๒. การบริหารการศึกษาในโรงเรียน คือการแบ่งงานและสั่งงานให้ครูทุกคนปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ
(....)	(....)	๒๓. ในการบริหารงาน ทุก ชนิดจะต้องมีบุคคลเกี่ยวข้องตั้งแต่สองคนขึ้นไป
(....)	(....)	๒๔. การบริหารการศึกษา บิดหลักอันเดียวกันกับการบริหารงานด้านอื่น ๆ .
(....)	(....)	๒๕. สมรรถภาพในการบริหาร ถือเอาการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นสำคัญ
(....)	(....)	๒๖. ครูใหญ่เป็นผู้เดียวที่ควรลงโทษนักเรียนที่ทำผิดอย่างร้ายแรง
(....)	(....)	๒๗. การให้ความยุติธรรมแก่ครูทุกคนในโรงเรียนเป็นการสร้างขวัญประการหนึ่ง
(....)	(....)	๒๘. ครูใหญ่ไม่จำเป็นต้องทำการสอนเมื่อมีครูครบชั้นเรียน ควรทุ่มเทเวลาให้กับงานบริหารอย่างเต็มที่
(....)	(....)	๒๙. การประชุมครู เป็นกิจกรรมที่จำเป็นอย่างยิ่ง
(....)	(....)	๓๐. การป้องกันโรคติดต่อ อุบัติเหตุ และการปฐมพยาบาลในโรงเรียนเป็นหน้าที่ของครูใหญ่และคณะครูร่วมกัน
(....)	(....)	๓๑. การนิเทศการศึกษาควร เริ่มต้นจากสภาพปัญหาต่าง ๆ ในปัจจุบัน
(....)	(....)	๓๒. ครูใหญ่ควรให้อิสระการสอนแก่ครูอย่างเต็มที่ ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวงานด้านการสอน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
(.....)	(.....)	๓๓. การนิเทศการศึกษาในโรงเรียนถือเป็นความลับ บุคคลภายนอกไม่มีส่วนรวมด้วย
(.....)	(.....)	๓๔. การนิเทศการสอนที่ดีคือการแนะนำวิธีสอน วิธีใดวิธีหนึ่งโดยเฉพาะ
(.....)	(.....)	๓๕. ครูใหม่ที่มีวุฒิการศึกษาระดับสูง ไม่จำเป็นต้องรับการปฐมนิเทศของโรงเรียน
(.....)	(.....)	๓๖. การนิเทศการศึกษา คือการสาธิตกิจกรรมทางการศึกษา
(.....)	(.....)	๓๗. ครูใหญ่ควรส่งเสริมให้ครูสังเกตการสอนซึ่งกันและกัน
(.....)	(.....)	๓๘. ครูใหญ่มีส่วนในการนิเทศการศึกษาคด้วย
(.....)	(.....)	๓๙. การประชุมครูทั้งโรงเรียนเพื่อวางแผนร่วมกันก็ถือเป็นกรนิเทศการศึกษาคด้วย
(.....)	(.....)	๔๐. ศึกษานิเทศก์มุ่งบริการและทำงานร่วมกับคณะครูมากกว่านักเรียน
(.....)	(.....)	๔๑. หลักสูตรไม่มีความจำเป็นสำหรับครูที่เข้าใจเจตณัฐิ การศึกษาอย่างแจ่มแจ้งแล้ว
(.....)	(.....)	๔๒. หลักสูตรควรใช้ในช่วงเวลาไม่เกิน ๑๐ ปี
(.....)	(.....)	๔๓. วิชาแต่ละวิชามีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้นเวลาที่ใช้ในการสอน จึงควรให้เท่ากัน
(.....)	(.....)	๔๔. หลักสูตรต้องมีลักษณะจำเพาะและเป็นมาตรฐานเดียวกัน
(.....)	(.....)	๔๕. การทิ้งค้วยหู เกิดการเรียนรู้น้อยกว่าการคูด้วยตา
(.....)	(.....)	๔๖. การคักทอนหรือเพิ่มเติมเนื้อหาในหลักสูตรจะกระทำไม่ได้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
(....)	(....)	๔๗. หนังสือแบบเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
(....)	(....)	๔๘. อุปกรณ์การสอนช่วยเราความสนใจเด็กและประหยัดเวลา
(....)	(....)	๔๙. การสอนแต่ละครั้งควรรีใช้อุปกรณ์อย่างน้อย ๓ ชิ้น
(....)	(....)	๕๐. ครูที่ยังไม่มีความชำนาญในการสอนควรรีใช้อุปกรณ์การสอนมากกว่าครูที่มีความชำนาญ
(....)	(....)	๕๑. การใช้บัตรคำประกอบการสอน ไม่ควรรีใช้ตลอดชั่วโมง
(....)	(....)	๕๒. ครูต้องไม่ยอมให้เด็กแสดงความก้าวร้าว ต่อรับชกชนเป็นอันขาด
(....)	(....)	๕๓. การทำโทษเด็กทุกครั้ง ควรให้เด็กทราบสาเหตุ
(....)	(....)	๕๔. การกำหนดช่วงเวลาเรียนแต่ละครั้งของเด็กชั้นประถมศึกษาตอนต้น ควรให้สั้นกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
(....)	(....)	๕๕. ครูควรส่งเสริมให้เด็กเรียนวิชาที่เด็กแต่ละคนถนัด
(....)	(....)	๕๖. การเคียวเช็ญเขียนคี่ เป็นวิธีที่ควรรีใช้ในการช่วยให้เด็กเรียนได้คี่
(....)	(....)	๕๗. ครูสามารถจะสอนให้นักเรียนมีความสามารถเท่ากันทุกคน ถ้าครูมีความชำนาญในการสอนเพียงพอ
(....)	(....)	๕๘. ครูควรสร้างสภาพการณ์ที่เป็นปัญหาให้เด็กคิดมากกว่าที่จะอธิบายให้เด็กฟัง
(....)	(....)	๕๙. เด็กในวัยเดียวกันไม่ว่าหญิงหรือชาย ย่อมมีความสนใจคล้ายคลึงกัน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
(.....)	(.....)	๖๐. ครูควรสอนให้เด็กเข้าใจหลักการต่าง ๆ มากกว่าสอนให้จำกฎเกณฑ์
(.....)	(.....)	๖๑. การเจริญเติบโตทางร่างกายของเด็กเป็นไปอย่างสม่ำเสมอจนกระทั่งถึงวัยรุ่น
(.....)	(.....)	๖๒. การประเมินผลต้องทำก่อนการวัดผล
(.....)	(.....)	๖๓. จุดมุ่งหมายสำคัญในการวัดผลการศึกษา ก็เพื่อจะจัดลำดับนักเรียนเก่งและอ่อนเป็นเกณฑ์ในการเลื่อนชั้น
(.....)	(.....)	๖๔. การสังเกตเป็นวิธีหนึ่งของการวัดผลการศึกษา
(.....)	(.....)	๖๕. ข้อสอบที่ดีจะต้องสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้
(.....)	(.....)	๖๖. ข้อสอบปรนัยคือข้อสอบที่มีตัวเลือกตั้งแต่สองตัวขึ้นไปเท่านั้น
(.....)	(.....)	๖๗. ผู้สอนและผู้ออกข้อสอบ ควรจะเป็นคน ๆ เดียวกัน
(.....)	(.....)	๖๘. การวัดผลการศึกษาต้องทำเมื่อสิ้นปีการศึกษา
(.....)	(.....)	๖๙. ข้อสอบแบบอัตนัยเหมาะสำหรับการวัดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
(.....)	(.....)	๗๐. ความมุ่งหมายในการสอนเป็นเกณฑ์ที่สำคัญที่สุดในการประเมินผล

ตอนที่ ๒

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านวิชาการ

โปรดอ่านข้อความอย่างละเอียดและพิจารณาว่าปัญหาต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานด้านวิชาการในโรงเรียนของท่านมากน้อยเพียงใด แล้วเขียนวงกลมรอบ ก. ข. ค. ง. หรือ จ. ตัวใดตัวหนึ่งเมื่อ :-

ก.	หมายถึง	เป็นอุปสรรค	มากที่สุด
ข.	หมายถึง	เป็นอุปสรรค	มาก
ค.	หมายถึง	เป็นอุปสรรค	ปานกลาง
ง.	หมายถึง	เป็นอุปสรรค	น้อย
จ.	หมายถึง	เป็นอุปสรรค	น้อยมาก หรือไม่เป็นอุปสรรคเลย

เกี่ยวกับตัวท่านเอง

	เป็นอุปสรรค มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยมากหรือไม่ เป็นอุปสรรคเลย
๑. การขาดแคลนเอกสารและ ตำราทางวิชาการในการ ค้นคว้า.....	ก	ข	ค	ง	จ
๒. โอกาสที่จะเข้ารับการอบรม ทางวิชาการมีน้อย.....	ก	ข	ค	ง	จ

	เป็นอุปสรรค มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยมากหรือไม่ เป็นอุปสรรคเลย
๓. ความเบื่อหน่ายต่องานด้าน วิชาการ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔. การพิจารณาความดีความชอบ มิได้อาศัยผลงานทางด้านวิชา การ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕. งานก่อสร้างและการปรับปรุง อาคารสถานที่มากเกินไป.....	ก	ข	ค	ง	จ
๖. ครูใหญ่มีอาชีพหลายอย่างทำให้ ไม่มีเวลาปรับปรุงการเรียน การสอน.....	ก	ข	ค	ง	จ
๗. ครูประจำภาคไม่ได้รับสวัสดิการ ที่ดีเช่นอื่นครูสังกัดกรมกองอื่นๆ	ก	ข	ค	ง	จ
๘. ความกดดันในงานด้านวิชาการมี ไม่มาก.....	ก	ข	ค	ง	จ
๙. ชอบอ่านตำราทางวิชาการน้อย.	ก	ข	ค	ง	จ
๑๐. สุขภาพไม่ดีไม่สะดวกต่อการจัด ทำกิจกรรมทางด้านวิชาการ....	ก	ข	ค	ง	จ
๑๑. ความเข้าใจในงานด้านวิชาการ มีน้อย.....	ก	ข	ค	ง	จ
๑๒. ปัญหายุ่งยากในครอบครัว.....	ก	ข	ค	ง	จ
๑๓. ปมคอยทางด้านวุฒิ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๑๔. ความกดดันในการนิเทศการสอน มีไม่มาก.....	ก	ข	ค	ง	จ

เป็นอุปสรรค มาก ปาน น้อย น้อยมากหรือไม่
มากที่สุด กลาง เป็นอุปสรรคเลย

๑๕. งานธุรการมากเกินไป... .. ก ข ค ง จ
และอื่น ๆ

เกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน

๑๖. แยกความสามัคคีแบ่งเป็นหมู่
เป็นเหล่า..... ก ข ค ง จ
๑๗. ครูเกาส่วนมากไม่สนใจงาน
ด้านวิชาการ..... ก ข ค ง จ
๑๘. ชั่วโมงสอนของครูแต่ละคนมาก
เกินไป..... ก ข ค ง จ
๑๙. ครูประกอบอาชีพหลายอย่าง
จนขาดความสนใจในงานครู... ก ข ค ง จ
๒๐. ชาติหรือลาก็จบบอย ๆ ก ข ค ง จ
๒๑. ไม่สนใจในการทำอุปกรณ์การ
สอน..... ก ข ค ง จ
๒๒. ตึกการพั้น..... ก ข ค ง จ
๒๓. เงินเดือนครูส่วนมากไม่พอใช้
จึงไม่ค่อยมีกำลังใจในการสอน ก ข ค ง จ
๒๔. ไม่ทำบันทึกการสอน..... ก ข ค ง จ

เกี่ยวกับคณะครูในโรงเรียน

	เป็นอุปสรรค มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่ เป็นอุปสรรคเลย
๒๕. ต้องเดินทางมาทำการสอน					
เป็นระยะทางไกลๆ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๒๖. สอนไม่เต็มชั่วโมง.....	ก	ข	ค	ง	จ
๒๗. ใช้เวลาสอนไปทำงานอดิเรก.	ก	ข	ค	ง	จ
๒๘. ใช้เวลาสอนในการไปศึกษาต่อ	ก	ข	ค	ง	จ
๒๙. ขอย้ายจากโรงเรียนที่สอนอยู่					
เสมอ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๓๐. ไม้อ่านหรือศึกษาหลักสูตร.....	ก	ข	ค	ง	จ
๓๑. ไม่ตรวจงานเด็ก	ก	ข	ค	ง	จ
๓๒. ไม่ให้การบ้านแก่เด็ก.....	ก	ข	ค	ง	จ
๓๓. ไม่เข้าใจวิธีการวัดผล.....	ก	ข	ค	ง	จ
และอื่น ๆ					

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกี่ยวกับตัวนักเรียนและอุปการะ

๓๔. จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมาก					
เกินไป.....	ก	ข	ค	ง	จ
๓๕. ขาดเรียนบ่อย ๆ	ก	ข	ค	ง	จ
๓๖. ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน.....	ก	ข	ค	ง	จ
๓๗. สุขภาพของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ดี	ก	ข	ค	ง	จ

	เป็นอุปสรรค มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่ เป็นอุปสรรคเลย
๓๘. ไม่อยู่ในระเบียบวินัย.....	ก	ข	ค	ง	จ
๓๙. ไม่ได้รับประทานอาหารกลาง วัน.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๐. นานอยู่ทางไกลโรงเรียนเกิน ไป.....	ก	ข	ค	ง	จ
และอื่น ๆ.....					
๔๑. ตกขำอันเป็นจำนวนมาก.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๒. พูดภาษาถิ่นและไม่เข้าใจภาษา กลาง.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๓. เป็นโรคติดคอ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๔. หนีโรงเรียนสาย.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๕. ไม่ทำการบ้าน.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๖. ไม่รู้จักคนกว่าควยตนเอง.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๗. ไม่ตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอน..	ก	ข	ค	ง	จ
๔๘. ระคับสติปัญญาของนักเรียนส่วน ใหญ่เท่า.....	ก	ข	ค	ง	จ
๔๙. มีงานที่บ้านมากเกินไป.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๐. ผู้ปกครองยากจน.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๑. ไม่สนใจการเรียนของเด็ก.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๒. มีปัญหาทางค่านครอบครัว.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๓. ขัดขวางการดำเนินงานของ โรงเรียน	ก	ข	ค	ง	จ
และอื่น ๆ.....					

เกี่ยวกับอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์

	เป็นอุปสรรค มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่ เป็นอุปสรรคเลย
๕๔. ห้องเรียนไม่พอกับจำนวน นักเรียน.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๕. ห้องเรียนไม่ถูกสุขลักษณะ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๖. โต๊ะมานั่งสำหรับนักเรียนไม่ เพียงพอ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๕๗. خاکแกลอนน้ำดื่มที่ถูกสุขลักษณะ..	ก	ข	ค	ง	จ
๕๘. خاکแกลอนส่วนที่ถูกสุขลักษณะ...	ก	ข	ค	ง	จ
๕๙. บริเวณโรงเรียนไม่น่าเรียน...	ก	ข	ค	ง	จ
๖๐. บริเวณโรงเรียนไม่มีรั้วรอบ และไม่ปลอดภัย.....	ก	ข	ค	ง	จ
และอื่น ๆ.....					

เกี่ยวกับห้องสมุด

(เฉพาะโรงเรียนที่มีห้องสมุด)

๖๑. สถานที่จัดห้องสมุดคับแคบ.....	ก	ข	ค	ง	จ
๖๒. อุปกรณ์หรือหนังสือมีไม่เพียงพอ.	ก	ข	ค	ง	จ
๖๓. ครูไม่เต็มใจหรืออาสาทำงาน ห้องสมุด.....	ก	ข	ค	ง	จ

	เป็นอุปสรรค มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุดหรือไม่ เป็นอุปสรรคเลย
๖๔. ไม่เข้าใจวิธีจัดห้องสมุด.....	ก	ข	ค	ง	จ
๖๕. นักเรียนไม่ชอบใช้สมุด.....	ก	ข	ค	ง	จ
๖๖. งบประมาณในการจัดห้องสมุด ไม่มีเลย.....	ก	ข	ค	ง	จ
และอื่น ๆ					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุดมุ่งหมายเฉพาะและเจดยแบบสอบถาม

๑. ความหมายของการศึกษา
 - การศึกษามีความหมายกว้างขวาง ไม่ใช่เฉพาะการอบรมสั่งสอนให้เข้าใจในวิชาต่าง ๆ และสามารถอ่านออกเขียนได้เท่านั้น
๒. จุดมุ่งหมายสำคัญในการให้การศึกษาในปัจจุบัน
 - การรู้จักร่วมมือกันทำงานเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการให้การศึกษา
๓. ความมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละท้องถิ่น
 - ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาจะต้องให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของท้องถิ่น ซึ่งแต่ละแห่งมีไม่เหมือนกัน
๔. ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับประชาชน
 - รัฐมีความมุ่งหมายให้พลเมืองได้รับการศึกษาสมควรแก่เอกลักษณ์ภาพ
๕. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของสังคม
 - ค่านิยมของสังคมยอมเปลี่ยนแปลงไปตามยุค ตามสมัย และตามสภาพถิ่นที่อยู่ของสังคม
๖. ความสำคัญของการศึกษาแต่ละด้าน
 - การศึกษาแต่ละด้านมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เช่น จริยศึกษา หรือพุทธศึกษาก็ย่อมมีความสำคัญเท่ากับพลศึกษา ฯลฯ
๗. ความมุ่งหมายในการสอนวิชาชีพในชั้นประถมศึกษาตอนต้น
 - ในการสอนวิชาชีพในชั้นประถมต้นมีความมุ่งหมายเพียงเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้พื้นฐานที่สำคัญ ๆ ของอาชีพต่าง ๆ เท่านั้น ไม่มุ่งที่จะให้ประกอบอาชีพได้จริงๆ ทั้งนี้เพราะเด็กในระดับประถมต้น ยังไม่มีความพร้อมทางด้านร่างกาย

๘. ลักษณะของการศึกษาภาคบังคับ
 - การศึกษาภาคบังคับเป็นการจัดให้เปล่า
๙. ความสำคัญของนักเรียน
 - การจัดการศึกษาจะต้องถือนักเรียนเป็นหลัก (Child - Centered) ซึ่งเป็นแนวการจัดการศึกษาในปัจจุบัน
๑๐. กฎเกณฑ์ของสังคมกับระบอบประชาธิปไตย
 - การเคารพกฎเกณฑ์ของสังคมเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย ถ้าไม่มีกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยสมาชิกในสังคมก็ปฏิบัติเกินขอบเขต ซึ่งก็เท่ากับทำลายประชาธิปไตยนั่นเอง

หลักการสอนและวิธีสอน

๑๑. ความสำคัญของการสอนให้รู้จักคิด (ความคิดสร้างสรรค์)
 - การสอนให้รู้จักคิดเป็นมีความสำคัญมากกว่าการสอนให้ทำเป็น เพราะการสอนให้เด็กสามารถคิดเป็นนั่นทำให้ผู้เรียนสามารถอาศัยตนเองได้ ไม่ต้องคอยพึ่งผู้อื่นอยู่ร่ำไป ส่วนการสอนให้ทำเป็นมักจะจะต้องคอยอาศัยผู้อื่นคอยแนะนำอยู่เสมอ
๑๒. การวางจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างรัดกุมมีความสำคัญต่อการวัดผล
 - การสอนแต่ละครั้งควรตั้งจุดมุ่งหมายไว้โดยเฉพาะในเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) จะทำให้การวัดผลสะดวกและแม่นยำขึ้น
๑๓. ผลการสอนที่มีลักษณะสมบูรณ์
 - การสอนที่สมบูรณ์จะต้องให้เด็กได้ทั้งความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และความสามารถอื่น ๆ
๑๔. ความสำคัญของการเตรียมการสอน
 - การเตรียมการสอนมีความสำคัญสำหรับครูทุกคน เพราะการเตรียมทำให้เกิดความพร้อม และป้องกันข้อบกพร่อง ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อันอาจจะเกิดขึ้นในขณะที่สอน และการสอนแต่ละครั้งย่อมมีความแตกต่างกันไปไม่ว่าตัวผู้เรียน สถานการณ์แวดล้อม ตลอดจนเวลาในการสอน การเตรียมการสอนจึงจำเป็นสำหรับครูทุกคน

๑๕. การตั้งปัญหาช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี
- การสร้างปัญหาช่วยให้เกิดกติก ทำให้เด็กสนใจและตั้งใจทั้งนี้เพราะเป็นการสนองความต้องการตามธรรมชาติของเด็กอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องการจะคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี
๑๖. วิชาประเภททักษะ
- ภาษาและคณิตศาสตร์เป็นวิชาประเภททักษะ เพราะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ การเรียนรู้จึงจะบรรลุผล
๑๗. การสอนแบบสืบสวนสอบสวน
- การสอนแบบสืบสวนสอบสวนใช้ได้เกือบทุกวิชาไม่เฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ อาจจะใช้กับวิชาสังคมศึกษา สุขศึกษา และอื่น ๆ
๑๘. ความมุ่งหมายของการสอนวิชาศิลปศึกษา
- ข้อหนึ่งในจำนวนหลาย ๆ ข้อของความมุ่งหมายในการสอนวิชาศิลปศึกษาคือมุ่งที่จะสอนให้เด็กนิยมความงามตามธรรมชาติ
๑๙. ความมุ่งหมายที่สำคัญในการสอนวิชาสุขศึกษา
- การสอนให้เด็กได้นำเอาหลักการต่าง ๆ ในวิชาสุขศึกษาไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันจริง ๆ เป็นจุดมุ่งหมายหลักของการสอนวิชานี้ ส่วนเนื้อหาวิชาเป็นส่วนประกอบรอง
๒๐. หลักการสอนภาษาไทย
- การสอนภาษาไทยที่จะได้ผลดีนั้น ทักษะต่าง ๆ เช่นการฟัง พูด อ่าน และเขียน จะต้องให้สัมพันธ์กัน ดังนั้นการสอนทุกครั้งจะต้องให้เด็กได้รับทักษะทั้ง ๔
๒๑. ข้อดีของการสอนแบบบรรยาย
- การสอนแบบบรรยายทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา

การบริหารงานในโรงเรียน

๒๒. ความหมายของการบริหารการศึกษาในโรงเรียน
- การบริหารการศึกษามีหลายขั้นตอน เริ่มจากการวางแผนจนถึงการประเมินผล โดยเฉพาะการแบ่งงาน และสั่งงานเท่านั้น
๒๓. องค์ประกอบที่สำคัญในการบริหารงาน
- ในการบริหารนั้น จะต้องมีบุคคลที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป
๒๔. หลักการบริหารการศึกษา
- การบริหารการศึกษามีหลักอันเดียวกันกับการบริหารทั่วไป คือ มีการวางแผน การจัดองค์การ การแบ่งงาน การบังคับบัญชา ตลอดจนการประเมินผล
๒๕. การประเมินสมรรถภาพในการบริหาร
- การบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เป็นเกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินสมรรถภาพในการบริหาร
๒๖. การทำโหม่นักเรียนที่ทำผิดอย่างร้ายแรง
- ในการทำโหม่นักเรียนที่ทำผิดอย่างร้ายแรง ครูใหญ่ควรปรึกษารื้อกับคณะครูทุกคนเพื่อจะได้ช่วยกันหาวิธีที่ดีที่สุด และรับผิดชอบร่วมกัน
๒๗. การสร้างขวัญในโรงเรียน
- การให้ความยุติธรรมแก่ครูทุกคนในโรงเรียนเป็นการสร้างขวัญประการหนึ่ง
๒๘. ครูใหญ่กับการสอน
- ครูใหญ่ควรเข้าสอนในชั้นบ้าง เพื่อรู้จักนักเรียน และรู้ผลการสอนของครู
๒๙. ความสำคัญในการประชุมครู
- การประชุมครูมีความจำเป็นในการบริหาร ทั้งนี้เพื่อรับทราบนโยบายของโรงเรียนเพื่อวางแผนแก้ปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ร่วมงาน

๓๐. หน้าที่บางประการของครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียน
- การป้องกันโรคติดต่อ อุบัติเหตุ และการปฐมพยาบาล เป็นหน้าที่ของครูใหญ่ และครูในโรงเรียนทุกคน

การนิเทศการศึกษาในโรงเรียน

๓๑. หลักเบื้องต้นในการนิเทศการศึกษา
- สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่มีการนิเทศการศึกษานั้น มีความจำเป็นต่อการนิเทศ และควรเริ่มต้นจากปัญหาเหล่านั้น ไม่ควรมองข้าม เพราะถ้าไม่สามารถแก้ปัญหา ปัจจุบันได้ ปัญหาอนาคตก็ยิ่งเพิ่มพูน
๓๒. ครูใหญ่กับการบริหารงานการสอน
- ครูใหญ่มีหน้าที่ควบคุมดูแลช่วยเหลือ และบริการให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
๓๓. การนิเทศการศึกษามีลักษณะเปิดเผย
- โครงการหรืองานนิเทศต่าง ๆ ต้องเปิดโอกาสให้ครูปกครองและประชาชนทั่วไปได้ทราบ และเข้าใจโดยทั่วถึงกันทั้งนี้เพื่อจะได้รับความร่วมมือช่วยเหลือจากครูปกครอง
๓๔. ลักษณะการนิเทศที่ดี
- ในการนิเทศการสอน ผู้นิเทศก็มีหน้าที่แนะนำวิธีต่าง ๆ หลาย ๆ วิธีให้ครูเป็นผู้เลือกวิธีที่ดีและเหมาะสมไปใช้
๓๕. การประชุมนิเทศมีความจำเป็นต่อครูใหม่
- ระเบียบงาน อาคารสถานที่ ตลอดจนที่เก็บวัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ เป็นสิ่งที่จะต้องแนะนำผู้มาใหม่ ดังนั้นการประชุมนิเทศจึงจำเป็นสำหรับครูใหม่ทุกคน

๓๖. การสาธิตเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศ
- การสาธิตเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษา โดยปกติแล้วการนิเทศศึกษามีขอบเขตกว้างขวาง เช่นการแนะแนว การเผยแพร่ การอภิปราย และอื่น ๆ ซึ่งนอกเหนือจากการสาธิต
๓๗. การนิเทศระหว่างครูด้วยกัน
- การสังเกตการสอนซึ่งกันและกันเป็นการนิเทศการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งครูใหญ่ควรส่งเสริมให้ครูทุกคนได้กระทำ
๓๘. การวางแผนงาน เพื่อมีชุมชนการทำงานร่วมกันก็เป็นการนิเทศ
- การประชุมเพื่อวางแผนงานและมอบหมายงาน เป็นการนิเทศการศึกษาประการหนึ่ง
๓๙. ครูใหญ่กับหน้าที่การนิเทศการศึกษา
- ครูใหญ่ถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความสามารถและเป็นผู้นำทางค่านิเทศการ จึงมีหน้าที่ในการนิเทศการศึกษาคอย
๔๐. ศึกษานิเทศก์เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับคณะครู
- งานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์มุ่งที่ตัวครูผู้สอน เพื่อให้นำวิธีการไปใช้ในการสอน ไม่ใช่เป็นผู้สอนนักเรียนโดยตรง

หลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตร

๔๑. ความจำเป็นที่จะต้องมีหลักสูตร
- หลักสูตรเป็นแนวทางในการปฏิบัติของครู ซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการงานจะบรรลุผลได้จำเป็นจะต้องมีโครงการ
๔๒. ช่วงเวลาในการใช้หลักสูตรแต่ละฉบับ
- หลักสูตรควรเปลี่ยนแปลงปรับปรุงทุก ๆ ปี เพราะในรอบ ๑๐ ปีความรู้หรือวิทยา/การ ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย ตลอดจนสภาพการณ์ต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงไปจึงจำเป็นจะต้องปรับปรุงให้เหมาะสม

๔๓. ช่วงเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละวิชา
- วิชาแต่ละวิชามีความยากง่ายและกิจกรรมแตกต่างกัน เวลาที่ใช้ในการสอนจึงต้องสั้น - ยาวแตกต่างกันด้วย
๔๔. ความยืดหยุ่นของหลักสูตร
- หลักสูตรที่ดีต้องมีลักษณะยืดหยุ่น เพื่อสามารถปรับให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและความจำเป็นบางประการของแต่ละแห่ง
๔๕. การเรียนรู้ที่เกิดจากการฟังและการดู
- สัญลักษณ์ของทางวาทะมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ น้อยกว่าสัญลักษณ์ทางตา
๔๖. การเพิ่มเติมและตัดทอนหลักสูตรตามความจำเป็น
- หลักสูตรอาจเพิ่มเติมหรือตัดทอนได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
๔๗. หนังสือและแบบเรียน
- หนังสือและแบบเรียนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร จะต้องนำมาสอนรวมกับความรู้อื่น ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย
๔๘. ประโยชน์ของอุปกรณ์การสอน
- ช่วยเร้าความสนใจเด็ก ประหยัดเวลาในการทำความเข้าใจของผู้เรียน
๔๙. การใช้อุปกรณ์
- การใช้อุปกรณ์ การสอนขึ้นอยู่กับลักษณะวิชาและจุดมุ่งหมายในการสอน ไม่สามารถจะกำหนดจำนวนอุปกรณ์ได้
๕๐. การใช้อุปกรณ์การสอนมีความสำคัญสำหรับครูทุกคน
- การใช้อุปกรณ์การสอนต้องคำนึงถึงลักษณะของวิชาที่สอนว่ามีความยุ่งยากซับซ้อนอย่างไร สมควรที่จะใช้อุปกรณ์ชนิดใดมาประกอบหรือไม่ มีใช้คำนึงถึงความชำนาญของผู้สอน ดังนั้นจำนวนอุปกรณ์จะมากน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะวิชาที่สอน

๕๑. การใช้บัตรคำ

- การใช้บัตรคำนานเกินไป ทำให้เด็กเบื่อหน่าย จึงใช้ในครั้งหนึ่งไม่ควรเกิน ๕ นาที

จิตวิทยาการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก

๕๒. ลักษณะพฤติกรรมประจำวัยของเด็ก

- การก้าวร้าว คือ รื่น ซุกซน เป็นพฤติกรรมประจำวัยของเด็ก ครูควรจะยอมรับ ไม่ควรขัดขวางโดยสิ้นเชิง

๕๓. วิธีทำโทษเด็กที่คด

- เด็กมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ง่าย เมื่อทราบว่าคนทำผิด ฉะนั้นควรชี้แจงให้ทราบว่า ถูกทำโทษเพราะทำผิดอะไร

๕๔. ช่วงความสนใจของเด็กโต และเด็กเล็กกับการกำหนดเวลาเรียน

- เด็กเล็กมีช่วงความสนใจสั้นกว่าเด็กโต ดังนั้นการกำหนดช่วงเวลาเรียนแต่ละครั้งของเด็กโตควรให้ยาวกว่าเด็กเล็ก

๕๕. ความถนัดมีผลต่อการเรียนรู้

- เด็กที่ถนัดวิชาใดยอมเรียนวิชานั้นได้ดี และรวดเร็ว ครูจึงควรส่งเสริมเด็กแต่ละคนตามความถนัด

๕๖. ความพร้อมทางร่างกายมีผลต่อการเรียนรู้

- ถ้าสภาพร่างกายของเด็กยังไม่พร้อม (ไม่มีวุฒิภาวะ) ที่จะเรียน ถึงครูจะเคี่ยวเข็ญอย่างไรก็ยอมเรียนไม่ได้ ต้องรอให้มีวุฒิภาวะก่อน

๕๗. ความแตกต่างระหว่างบุคคลทางคานสติปัญญา

- ถึงแม้ครูจะมีความชำนาญในการสอนเพียงไรก็ตามย่อมไม่สามารถจะทำให้เด็กทุกคนเรียนได้ดีเท่ากัน เพราะระดับสติปัญญาหรือความสามารถทางด้านสมองของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน

๕๘. การสร้างสภาพการณ์ช่วยมีผลต่อการเรียนรู้
- การรับอธิบายผู้รู้อื่นๆ ให้เด็กฟังทำให้เด็กไม่สนใจ และเกิดการเรียนรู้ไม่ถาวร ผู้สร้างสถานการณ์ให้เด็กคิดเอง และค้นหาคำตอบเองไม่ได้
๕๙. ความสนใจของเด็กในวัยเดียวกันแต่ต่างเพศ
- เด็กชายและเด็กหญิงในวัยเดียวกันมีความสนใจแตกต่างกัน
๖๐. ความเข้าใจหลักการ
- ความเข้าใจหลักการทำให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการจำ
๖๑. ลักษณะการเจริญเติบโตของเด็ก
- การเจริญเติบโตของเด็กแต่ละช่วงไม่คงที่ บางช่วงก็เป็นไปอย่างรวดเร็ว บางช่วงก็เป็นไปอย่างเชื่องช้า

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

๖๒. การวัดผลกับการประเมินผล
- การประเมินผลเป็นขบวนการที่ต่อจากการวัดผล ถ้ายังไม่มี การวัดผลก็ไม่สามารถจะประเมินผลได้ไม่ว่างานประเภทใดก็ตาม
๖๓. จุดมุ่งหมายสำคัญในการวัดผลการศึกษา
- จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการวัดผลการศึกษามีดังนี้
 ๑. เพื่อทราบผลการสอนของครู
 ๒. เพื่อทราบความก้าวหน้าในการเรียนของเด็ก
 ๓. เพื่อวางแผนการสอนในอนาคต
- ส่วนการเลื่อนชั้นหรือการจัดลำดับแ่ง - อ่อนของนักเรียนเป็นจุดมุ่งหมายรอง

๖๔. การสังเกตเป็นการวัดผลวิธีหนึ่ง
- การวัดผลการศึกษาทำได้หลายวิธี เช่น การทดสอบ การสาธิตให้ดู รวมทั้ง การสังเกตของครูด้วย
๖๕. ลักษณะข้อสอบที่ดี
- ข้อสอบที่ดีจะต้องสามารถจำแนกนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนได้
๖๖. ลักษณะของข้อสอบแบบปรนัย
- ข้อสอบแบบปรนัยมีหลายประเภทไม่เฉพาะข้อสอบที่มีตัวเลือก ๒ ตัวขึ้นไปเท่านั้น อาจจะเป็นแบบจับคู่ เต็มคำ ถูกผิดก็ได้
๖๗. ผู้สอนกับผู้วัดผล
- ผู้สอนเป็นผู้ตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน และขอบเขต จึงสามารถวัดผลได้ตรงตามที่ต้องการ ดังนั้นผู้สอนกับผู้ออกข้อสอบจึงควรจะเป็นคน ๆ เดียวกัน
๖๘. ข้อดีของข้อสอบแบบอัตนัย
- ข้อสอบแบบอัตนัยเหมาะสำหรับการวัดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งข้อสอบแบบปรนัยไม่สามารถจะวัดได้
๖๙. การวัดผลทำได้ทุกครั้งที่มีการสอน
- ในปีหนึ่ง ๆ จะวัดผลการศึกษากี่ครั้งก็ได้ แต่อาจจะให้วัดครั้งเดียวที่มีการสอน
๗๐. เกณฑ์สำคัญในการประเมินผล
- การจะประเมินผลการสอนว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ ต้องอาศัยจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน

บรรณานุกรมของจุดมุ่งหมายเฉพาะ

การศึกษาทั่วไป

๑. ความหมายของการศึกษา
๒. จุดมุ่งหมายสำคัญในการให้การศึกษาในปัจจุบัน
๓. ความมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละท้องถิ่น
๔. ความมุ่งหมายของการศึกษาของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับประชาชน
ดนอม มากะจันทร์. ทฤษฎีการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร. พระนคร :
วัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.
สิปพนนท์ เกตุทัต. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๗.
๕. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของสังคม
ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. ประมวลข้อคิดทางการศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๕.
๖. ความสำคัญของการศึกษาแต่ละด้าน
๗. ความมุ่งหมายในการสอนวิชาชีพในชั้นประถมศึกษาตอนต้น
๘. ลักษณะของการศึกษาภาคบังคับ
ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช ๒๕๐๓.
พระนคร : กรุงเทพมหานครพิมพ์, ๒๕๐๓.
สมาน แสงมณี. วิทยากรเกี่ยวกับการศึกษาประชาบาล. พระนคร :
โรงพิมพ์สวนทองถิ่น, ๒๕๑๕.
๙. ความสำคัญของนักเรียน
๑๐. กฎเกณฑ์ของสังคมกับระบอบประชาธิปไตย
กมล สมวิเชียร. ประชาธิปไตยกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา. พระนคร :
โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๔.

หลักการสอนและวิธีสอน

๑๑. ความสำคัญของการสอนในทฤษฎีจิตคิด (ความคิดสร้างสรรค์)
๑๒. การวางจุดมุ่งหมายในการสอนอย่างรัดกุม มีความสำคัญต่อการวัดผล
๑๓. ผลการสอนที่มีลักษณะสมบูรณ์
๑๔. ความสำคัญของการเตรียมการสอน
๑๕. การตั้งปัญหาช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี
๑๖. วิชาประเภททักษะ
๑๗. การสอนแบบสืบสวนสอบสวน

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.
ละเมียด ลิมอักษร. หลักการสอนในชั้นประถม. พระนคร : โรงพิมพ์
คุรุสภา, ๒๕๐๕.

สมิทร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.

๑๘. ความมุ่งหมายของการสอนวิชาศิลปศึกษา
๑๙. ความมุ่งหมายของการสอนวิชาสุขศึกษา
๒๐. หลักการสอนภาษาไทย
๒๑. ข้อดีของการสอนแบบบรรยาย

ฉวน สมปรีดา. วิธีสอนวิชาต่าง ๆ. กรุงเทพฯ : อักษรสมัย, ๒๕๑๕.

วนิช บรรจง. วิชาการศึกษาศาสตร์หลักการสอน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์,
๒๕๑๖.

การบริหารงานในโรงเรียน

๒๒. ความหมายของการบริหารการศึกษาในโรงเรียน

๒๓. องค์ประกอบที่สำคัญในการบริหารงาน

๒๔. หลักบริหารการศึกษา

๒๕. การประเมินสมรรถภาพในการบริหาร

พนัส หันนาคินทร. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.

ภิญโญ สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

๒๖. การทำโทษนักเรียนที่ทำความผิดอย่างร้ายแรง

๒๗. การสร้างขวัญในโรงเรียน

๒๘. ครูใหญ่กับการสอน

๒๙. ความสำคัญในการประชุมครู

๓๐. หน้าที่บางประการของครูใหญ่และคณะครูในโรงเรียน

เกรียง เอี่ยมสุด. "ช่วยครูให้เป็นนักบริหารที่ดี," วิทยาคาร, ๕ (กรกฎาคม, ๒๕๑๒), ๑๖.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แนวคิดในการบริหารการศึกษา. พระนคร : มงคลการพิมพ์, ๒๕๐๘.

สุคใจ เหล่าสุนทร. หลักการบริหารโรงเรียนด้านวิชาการ. ชนบุรี : โรงพิมพ์สิ่งศักดิ์, ๒๕๑๕.

การนิเทศการศึกษา

๓๑. หลักเบื้องต้นในการนิเทศการศึกษา

๓๒. ครูใหญ่กับการบริการด้านการสอน

๓๓. การนิเทศการศึกษามีลักษณะเปิดเผย

๓๔. ลักษณะการนิเทศที่ดี
 ๓๕. การนิเทศมีความจำเป็นต่อครูใหม่
 ๓๖. การสาธิตเป็นส่วนหนึ่งของการนิเทศ

ภิญโญ สาธร. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

สุจริต เพ็ชรชอบ. " ครูใหญ่กับการนิเทศการศึกษา, " วารสารการศึกษาแห่งชาติ,

๑ (กรกฎาคม, ๒๕๑๕), ๘.

๓๗. การนิเทศระหว่างครูด้วยกัน
 ๓๘. การวางแผนงาน เพื่อรับรู้กระบวนการทำงานรวมกันก็เป็นการนิเทศ
 ๓๙. ครูใหญ่กับหน้าที่การนิเทศการศึกษา
 ๔๐. ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับโดยตรงกับคณะครู

Adam, Harold P. and Dicky, Frank G. Basic Principles of Supervision. New York : American Company, 1953.

หลักสูตรและวัสดุประกอบหลักสูตร

๔๑. ความจำเป็นที่จะต้องมีหลักสูตร
 ๔๒. ช่วงเวลาในการใช้หลักสูตรแต่ละฉบับ
 ๔๓. ช่วงเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละวิชา
 ๔๔. ความยืดหยุ่นของหลักสูตร
 สุมิตร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๘.
 ๔๕. การเรียนรู้ที่เกิดจากการฟังและการดู
 วินัย ชัชวาลย์ปริธา. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบใหม่. ธนบุรี : อมรการพิมพ์,
 ๒๕๐๘.
 ๔๖. การเพิ่มเติมและตัดทอนหลักสูตรตามความจำเป็น

๔๗. หนังสือแบบเรียน

ถนอม มากะจันทร์. พจนานุกรมการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร. พระนคร :
วัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.

๔๘. ประโยชน์ของอุปกรณ์การสอน

๔๙. การใช้อุปกรณ์

๕๐. การใช้อุปกรณ์ที่มีความสำคัญสำหรับครูทุกคน

๕๑. การใช้บัตรคำ

วนิช บรรจง. วิชาการศึกษาลักษณะการสอน. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์,
๒๕๑๖.

จิตวิทยาการเรียนรู้และการพัฒนาการของเด็ก

๕๒. ลักษณะพฤติกรรมประจำวัยของเด็ก

๕๓. วิธีทำโทษเด็กที่โตแล้ว

๕๔. ช่วงความสนใจของเด็กโต และเด็กเล็ก กับการกำหนดเวลาเรียน

๕๕. ความอดทนที่มีผลต่อการเรียนรู้

๕๖. ความพร้อมทางด้านร่างกายมีผลต่อการเรียนรู้

๕๗. ความแตกต่างระหว่างบุคคลทางด้านสติปัญญา

๕๘. การสร้างสภาพการณ์ช่วยมีผลต่อการเรียนรู้

๕๙. ความสนใจของเด็กวัยเดียวกันแต่ต่างเพศ

๖๐. ความเข้าใจในหลักการ

๖๑. ลักษณะการเจริญเติบโตของเด็ก

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนรู้การสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

๒๕๑๖.

สมบุญพร พรหมภาพ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : เจริญผล, ๒๕๑๔.

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

- ๒๒. การวัดผลกับการประเมินผล
- ๒๓. จุดมุ่งหมายสำคัญในการวัดผลการศึกษา
- ๒๔. การสังเกตเป็นการวัดผลวิธีหนึ่ง
- ๒๕. ลักษณะของข้อสอบที่ดี
- ๒๖. ลักษณะข้อสอบแบบปรนัย
- ๒๗. ผู้สอนกับผู้วัดผล
- ๒๘. ข้อดีของข้อสอบแบบอัตนัย
- ๒๙. การวัดผลทำได้ทุกครั้งที่มีการสอน
- ๓๐. เกณฑ์ที่สำคัญในการประเมินผล

กมล สุคประเสริฐ. ความมุ่งหมายของการประเมินผล. พระนคร : วัฒนาพานิช,
๒๕๑๐.

พนัส หันนาคินทร์. การประเมินผลการศึกษาและการปรับปรุงการเรียนการสอน.
พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๓.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มกราคม ๒๕๑๘

เรียน คุณครูใหญ่

ด้วยผมกำลังทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับงานด้านวิชาการ " การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ในการนี้ผมใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ ด้วยความคิดเห็นและความเข้าใจของท่านจริง ๆ (เพื่อไม่ให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง) โดยไม่ต้องเซ็นชื่อลงในแบบสอบถาม คำตอบที่ได้จะนำไปวิเคราะห์เป็นตัวเลขทางสถิติเท่านั้น จะไม่มีใครทราบเลยว่าความคิดเห็นต่าง ๆ เป็นของผู้ใด ทั้งนี้เพื่อมิให้เป็นผลเสียหายต่อผู้ตอบและสถาบันที่เกี่ยวข้อง

ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความร่วมมือและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายสำเริง ยุทธชัย)

นิสิตปริญญาโทปีที่ ๒ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตราครุฑ

ที่ รอ.๖๒/๗๓

ส่วนการศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

๒๐ มกราคม ๒๕๑๘

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน หัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอทุกอำเภอ หัวหน้าหมวดการศึกษากิ่งอำเภอเมือง
สรวง และกิ่งอำเภอโพธิ์ชัย

ควยแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ แจงวานายสำเร็จ บุรชัย
นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย สาขาประถมศึกษา จะทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของครูใหญ่
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ"
และใครจะได้ออกขอมูลบางประการจากกรตอบแบบสอบถามของครูใหญ่ เฉพาะโรงเรียนที่
เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยมีบัญชีไว้แล้วและจะนำแบบสอบถามไปแจกควยตนเอง

จึงเรียนมาเพื่อขอให้แจ้งให้ครูใหญ่โรงเรียนที่ได้รับแบบสอบถามให้ความ
ร่วมมือกรออกขอมูลในแบบสอบถามและสงกลับให้ผู้วิจัยภายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘
ควย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทิน วรณโชติ)

หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๘

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน หัวหน้าส่วนการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

ควายนายสำเร็จ บุรชัย นิสิตบัณฑิตวิทยาลัย สาขาประถมศึกษา จะทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับงานด้านวิชาการ " ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ในกรณีนี้ นายสำเร็จ บุรชัย ใคร่จะได้ขอมูลบางประการจากการตอบแบบสอบถามของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด เฉพาะโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามบัญชีของผู้วิจัย ซึ่งแนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดอ่านนวยความสะดวกในการส่งแบบสอบถามให้แก่ครูใหญ่โรงเรียนดังกล่าว แผนกวิชาประถมศึกษาหวังอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการสนับสนุนให้สถิติได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้า ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด และงานวิจัยของมหาวิทยาลัย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ อำไพ สุจริตกุล)

หัวหน้าแผนกวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

นายสำเร็จ ยุธชัย สำเร็จปริญญาการศึกษาบัณฑิต (สาขามัธยมศึกษา) จาก
วิทยาลัยวิชาการศึกษามหาสารคาม เมื่อปีการศึกษา ๒๕๑๕ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งครูโท
โรงเรียนบ้านหนองผักแว่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย